

Rikke Hvilshøj (V):

Som det er blevet nævnt, er disse to lovforslag en del af regeringens samlede handlingsplan for bedre integration samt i dette tilfælde bedre redskaber til løsning af by- og boligsociale problemer.

Lad mig starte med lovforslag nr. L 210 om beboermaksimum. Og her er jeg så nødt til først at forholde mig til baggrunden for det her lovforslag, i hvert fald sådan som jeg har forstået det.

I den skriftlige fremsættelse står der, at formålet er at modvirke overbefolkningstendenser i udlejningsbyggeriet med de deraf følgende gener for de omkringboende samt en uønsket nedslidning af boligmassen. Der er altså ikke tale om, at dette lovforslag er et led i det lovforslag, der behandles senere i dag, som bl.a. indeholder, at der ved familiesammenføring kræves en passende bolig. Det understreger jeg, for jeg forstår, at netop i det her lovforslag undtages familieførgelse i form af ægtefæller, samlever og børn i forhold til vurdering af det her beboermaksimum og den her lov. Men jeg vil gerne have ministeren til at enten be- eller afkræfte den opfattelse, at der ikke er den sammenhæng i forhold til spørgsmålet om kravet om en passende bolig i forbindelse med familiesammenføring.

I Venstre er vi helt enige i de problemer, lovforslaget forsøger at imødegå. Det er et problem, at der i nogle lejligheder bor alt for mange mennesker, som ofte er til stor gene for de omkringboende. Og den nedslidning, der påføres en, som der står i lovforslaget, overbefolket lejlighed, er også et problem. Vi vil gerne i Venstre være med til at løse disse problemer og sikre, at de rigtige værktøjer er til stede. Vi er altså enige med regeringen i problemerne, og vi er enige i, at disse problemer skal løses. Men så ophører enigheden desværre også.

Vi har meget svært ved at se, at dette lovforslag er den rette løsningsmodel. Det er en meget firkantet og bureaukratisk løsning på problemet. Det er et kæmpesystem, som stables på benene, med straffe og bøder. Har regeringen overhovedet overvejet, hvordan den lov skal administreres?

Sådan som vi i Venstre generelt opfatter denne lov, er det et spørgsmål om, at vi alle sammen nu skal skæres til og passe i samme kasse; og jeg ved godt, det ikke kun er et problem i de kommuner, der vælger at bruge denne lov.

I Venstre mener vi, at der i stedet skal helt andre værktøjer på bordet. Vi vil i Venstre gerne sætte fokus på, om det ikke var mere smidigt, mindre bureaukratisk og mindre firkantet at give udlejere nogle værktøjer, hvis de bestemmelser, der skal til, ikke er tilstrækkelige i dag, så de selv kan stille krav om beboerantallet i de enkelte lejligheder, og således at beboerklagenævn, hvis deres værktøjer i dag ikke er tilstrækkelige, kan inddrage beboerantallet, når en lejer klager over sin nabo og de gener, de mange beboere i en lejlighed kan skabe.

Det må være muligt at gøre dette mindre bureaukratisk, og vi vil derfor under udvalgsarbejdet søge, om der ikke findes andre mulige løsninger på de i lovforslaget identificerede problemer, således at det også kan være et spørgsmål om at kigge konkret på problemerne og lige pludselig ikke generelt gøre det til et problem, at der bor i alle tilfælde mere end to mennesker pr. rum.

Går jeg videre til L 211 om fleksible udlejningsregler, særlig støtte til visse almene boligafdelinger og kommunal anvisning til private andelsboliger, er vi i Venstre noget mere positive over for dette lovforslag.

Lad mig dog starte med at rose den del, der ikke er med, nemlig ministerens tidligere forslag om at indføre tvangsanvisning i privat udlejning. Denne form for ekspropriation vil aldrig kunne få støtte fra Venstre.

Loven giver kommunerne i samarbejde med de almene boligafdelinger en vifte af redskaber til at sikre en mere afbalanceret beboersammensætning i de enkelte boligafdelinger. Vi lægger vægt på, at der er tale om boligafdelinger, hvor der bliver identificeret problemer, og hvor løsningen søges gennem en helhedsplan, også i samarbejde med andre boligafdelinger.

I Venstre vil vi gerne understrege, at den almene sektors opgave er at løse boligsociale problemer, og at sektoren skal være bedre til det inden for egne rammer. Jeg har også forstået, at ministeren selv har påpeget, at det faktisk er få boligafdelinger inden for den samlede almene boligmasse, som decideret har det, vi vil kalde boligsociale problemer.

Samtidig mener vi i Venstre, at blandede boligformer også kan være med til at løse problemerne omkring en for ensartet beboersammensætning i den almene sektor, og vi fremsætter derfor i disse dage sammen med De Konservative et forslag om, at man kan overtage sin almene bolig på ejer- eller andelsbasis. Det vil